

מתעצעת אל הוריה שנמצאים בחו"ל. כדי להחליף מהמצב המביך שאליה נקלעה, החלה מרבית על רכישת שונים וטיפשיים, כדבריה.

היא שאלה אותו אם השקיעה כבר היתה ואז נעמרו ליד החלון, הביטו לים ולשמיים, דיברו על סנה של הקטינה שהיה בפלמ"ח, ודן בן-אמוץ לימד אותה כיצד למצוא את כוכביהצפון. ואחרי זה הלכה הילדה לראות טלוויזיה ונרדמה שם. הסופר טיפלן לדורתה ואמר כי הילדה נרדמה ליד הטלוויזיה.

למחרת קמה הילדה עצובה ולשאלת דורתה אמרה לה שדן בן-אמוץ הוא אדם מאוד מוזר. היא הסבירה כי הוא שיחק באצבעות רגליה וליטף את שיער ראשה. דורתה חיכה ושאלה מדוע היא עושה מזה עניין כזה גדול, והילדה השתקה. אחרי זמן מה שאלה הרודה את בן-אמוץ מה קרה לילדה כלילה שעבר, והוא ענה לה: "לא קרה כלום".

"הוא הגיב בטון כזה, שלא היה לי נעים לפתח את הנושא", העירה הרודה. "הבנתי ממנו שהוא יודע למה היא ככתה". באותו בוקר נתן בן-אמוץ לילדה את הספר במתנה ושאל אותה:

תמונת פירסומת זה לא הכל: כמי שכתב בשנים האחרונות הרבה ספרים על זיונים, הצטלם בן-אמוץ לקראת הופעת אחד מספריו בין רגליה החטובות והחשופות

של נערה עירומה בלתי-מזוהה. בספריו הוא מרבה לתאר את עיסוקיו המיניים, חוויותיו האישיות עם נשים צעירות ומבוגרות ואת התיאוריות שלו בנוגע למגעיים מיניים. הוא משבח מין קבוצתי ודו-מיניות.

הסבא שני ההקטינות

הסופר לא השתמש בכוח. היא גם ביקשה בשלב זה, כי מכיוון שכל המישפט נוהל בדלתיים סגורות, יינתן גם פסקהדין בצורה זו.

מאחר שלא התבקש להטיל עונש מאסר בפועל, הטיל השופט על בן-אמוץ מאסר על-תנאי למשך ארבעה חודשים, וקנס בסך 50 אלף שקל. השופט אמר כי היה זה מעשה מכוער הראוי לגינוי, וכי מאדם במעמדו של הנאשם יש ציפיה כי יתנהג על פי נורמות מוסר גבוהות, ועל כן זוהי אכזבה גדולה. את התיק ופסקהדין שלח השופט לכספת בית-הדין.

הסופר בן-אמוץ היה בוודאי מצליח לכתוב ספר תשוקה אדיר מסיפור המעשה, ואולי היה קורא לו: "מעשים מגונים בקטינות אסורים".

אילנה אלון

ונבהל. "לא מרשה חקירה בכיוון ספריו של הנאשם. סופר כותב עלילות סיפורים, ואם ניכנס לכולן נזדקק לחקירה אינסופית", קבע השופט.

גם לשאלה "מה יחסך לחוק, האוסר מגעמיני עם קטינות", התנגדה הסניי גורית, אבל הנאשם הקדים אותה וענה על השאלה: "אני שולל מעשים מגונים בקטינות. בהחלט שולל. כתבתי הרבה ספרים, אבל לא כל רמות בספרים היא אני". לשאלה נוספת ענה הסופר: "באחד הספרים שלי כתבתי כי נגיעה בכפות רגליה של נערה מעוררת בה גששות. כתבתי גם דברים שאני עצמי לא הסכמתי איתם, פרי הדמיון". אינני מרשה גלישה לספריו של הנאשם, הכריז השופט והפסיק את החקירה.

בן-אמוץ סיכם את עדותו בכך שהצהיר כי לא עשה מעשה מגונה בקטינה, "אני מפרש מעשה מגונה כדבר הקשור עם פעילות מינית, ואני לא ביצעתי מעשה מגונה" הצהיר.

אלא שדן בן-אמוץ איננו מישפטן, אלא סופר, ועל כן לא הכיר את החוק המגדיר מעשה מגונה, ולא שאל את השופט שחקר אותו למשמעותו של מעשה מגונה על פי החוק, ולכן, אחרי ששמע השופט את כל העדויות, החליט כי הוא מאמין לילדה שהסופר אכן ביצע בה את כל הדברים שסיפרה לחוקרת-הנוער. הוא גם מצא לכך סיוע בהתנהגותה סמוך למיקרה, כאשר בכתה והיתה עצובה, ובכך שדן בן-אמוץ הודה בהודמנות אחת כי "אולי נגעת לה בחזה, בתמימות".

האם היה בכך משום מעשה מגונה? לדעתו של הנאשם רק נגיעה באיבר מין — מהווה מעשה מגונה, אולם אין בית-הדין מפרש את החוק לפי השקפת הנאשם. לגבי העובדות שהוכחו, בוודאי אין כל הסבר, זולת מניע של יצר-הרע! אלה מעשים מגונים ומכוערים... אדם אינטליגנטי ואינטלקטואל חייב לדעת שנורמות התנהגות בין אב ובת, או הרעפת חיבה בין אב ובת, אינה דומה להתנהגות בין אדם וזר וילדה שפגש זה עתה".

אחרי ההרשעה טען התובע לעונש. הוא לא ביקש מבית-הדין לגזור על בן-אמוץ עונש של מאסר-בפועל. "אין לו הרשעות קודמות, אבל הוא עלול להוות דוגמה שלילית", אמר התובע. הסניגורית אמרה כי כל העניין נופח מעל לממדים טבעיים. היא הצביעה על כך שהנסיבות הן קלות וכי

שהוא בעל ניסיון. ארקין עמד לדין לפני ארבע שנים באשמת בעילת קטינה. ארקין ייעץ לבן-אמוץ כי מכיוון שמדובר בעדות מול עדות, הרי שהוא יכול להתכחש לכל העניין. "שקלתי, והחלטתי לספר את האמת ולא להכחיש שום דבר. הילדה לא סיפרה דברים לא נכונים, מלבד הנגיעה בחזה". אבל בכל מעשיו אלה לא ראה בן-אמוץ מעשים מגונים כלל. "היא שמעה שאני מפוקק את אצבי עותיי וביקשה שאפוקק גם לה. זה מינהג שלי, אני נוהג לפוקק את אצבעותי בכל יום". העיד בן-אמוץ בבית-הדין.

כאשר ניסה התובע, פקר גרעון כרשפולר, לצטט כמה ציטוטים מספריו של בן-אמוץ, התנגדה לכך הסניגורית נמרצות. השופט העיף מבט על ערימת הספרים שכיסתה את רוכנו של התובע

ליטף את שערך, עיסה את גבה ושכמותיה ופוקק את אצבעותיה. היא בוודאי לא בכתה, אבל אולי נבהלה כאשר נגעת בתמימות בחזה שלה". אמר הסופר בהיסחיה-הרעת. "נהגתי בה כאילו הייתי אביה, היא ילדה אינטליגנטית ומשעשעת מאוד, והתייחסתי אליה כמו שהתייחסתי לבת שלי כשהייתה בגילה. בתי קעת בת 15. לא נשקתי את חזה. אני אפילו לא יודע אם יש לה חזה, היא ילדה קטנה" הצהיר בן-אמוץ.

סיפורים פרי הדימון

לפני עדותו במישטרה התייעץ עם הסופר עם כמה ידידים, כיניהם גם עם ג'וקי ארקין, הרקדן והכוריאוגרף,

"את לא כרוגז אתי? את לא כועסת עלי?"

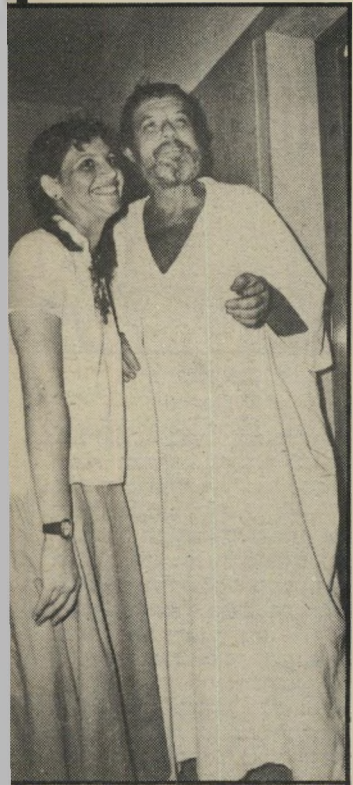
ימים אחרים אחרי המיקרה חזרו הוריה של הקטינה מחו"ל. "היה נורא שמה, פתחנו את המיזוודות ופיתאום אשתי קראה לי וסיפרה לי קצת ממה שקרה לילדה", העיר האב. הוא לא ראה את המיקרה בקלות כזו כמו הרודה, ותוך שעתים מהרגע שבו שמע על המיקרה פנה לתחנת-המישטרה והתינון על דן בן-אמוץ.

כל העניין היה מאוד לא נעים לדודה, שכנתו של בן-אמוץ. היא מיהרה לשוחח איתו על כך והוא אמר לה: "יכולתי להכחיש את הכל, אבל זה לא נעים להעמיד את הילדה במצב שהיא מספרת משהו ומישהו מבוגר מכחיש". על כן, בעדותו במישטרה, הודה בן-אמוץ כי הילדה אומנם בילתה בחברתו באותן שעות, אולם הוא רק

כל שנה הוא כותב ספר או מותח תערוכה. זו הפעם הראשונה שהוא מובא בפני בית-הדין באשמה פלילית. לכן לא ביקש התובע עונש מאסר בפועל.

אישה-חברה דן בן-אמוץ (עם חברתו לשעבר ליה) ידוע כאיש חברה, המקובל בחוגים רבים ומכיר את כל העולם.

גלימה בן-אמוץ נהג להיראות מעל לבוש גלביות ויחף. בבית-המישפט, לבש ג'ינס.